

Antwerp Symphony Orchestra

ONLINE MAGAZINE

20 OKTOBER 2022 • 0 (#COMMENTS)

Mad song: een soloconcerto voor althobo – dubbelinterview met componist en solist

Antwerp Symphony Orchestra's althoboïst Dimitri Mestdag keek een beetje vreemd op toen hij in 2019 op LinkedIn een berichtje kreeg van Geoffrey Gordon. Vroeg deze componist hem nu werkelijk of hij een soloconcerto voor de althobo mocht schrijven? In het najaar van 2022 vertellen beide heren vol enthousiasme over de samenwerking die op Gordon's verzoek volgde. Met het expressieve *Mad Song* brengen zij een stuk op de Antwerpse planken waardoor het publiek eens en voor altijd dit prachtige instrument zal gaan houden.

***Mad Song* is gebaseerd op een gedicht van de laat-achttiende-eeuwse schrijver William Blake. Hoe is dat in de muziek te horen?**

Dimitri: "Ik wist dat Geoffrey altijd thematisch werkt, veel van zijn muziek is gebaseerd op inspiratiebronnen uit de literatuur of beeldende kunst. Ik hou nogal van de gedichten van Blake en als snel kwamen we erachter dat we die liefde delen. Toen Geoffrey aangaf graag iets met *Mad Song* te willen doen ben ik daar meteen in meegegaan."

Geoffrey: "Het gedicht van Blake is een magische tekst die goed aansluit bij mijn muzikale taal. Het concerto volgt in een reeks van verschillende solowerken voor houtblazers die ik de afgelopen jaren heb geschreven. Deze zijn in zekere zin allemaal gebaseerd op een literair verhaal of visueel kunstwerk, zoals bijvoorbeeld mijn celloconcert dat ik baseerde op Thomas Manns vertelling van de Faustlegende. En ik schreef eerder ook een harpconcert geïnspireerd op een gedicht van Samuel Taylor Coleridge, een tijdgenoot van William Blake. Zo is *Mad Song* eigenlijk een verlengstuk van een wereld die ik al jaren verken. Het gedicht heeft ook een diepe persoonlijke betekenis voor mij — de waanzin die Blake in dit gedicht beschrijft voelt voor mij soms bijna vertrouwd! Tegelijkertijd voelt het stuk ook heel nieuw voor mij, niet alleen omdat het nog nooit gespeeld is, maar ook omdat ik met de muzikale taal van dit werk een stap richting mijn eigen toekomst wil zetten. Dat is bijvoorbeeld te horen in de relatie tussen harmonie en contrapunt. Ik ben me bewust van de evolutie van mijn muzikale taal in dit werk."

Dimitri: "Het gedicht van Blake is heel beeldend en dat hoor je terug in de muziek. Daarin wordt echt gebruikgemaakt van het volledige register van de Engelse hoorn (of althobo, *nvdv*). Het is zo'n prachtig expressief instrument, met een zeer weemoedige en melancholische klank. Dat past heel goed bij de klankwereld van *Mad Song* en het was dan ook precies het melancholische dat Geoffrey aansprak in het gedicht van Blake. Maar het stuk heeft niet alleen trage en lyrische delen, er zitten ook hele virtuoze passages in. We verkennen zelfs de grenzen van het mogelijke, zowel wat betreft mijn instrument als in het samenspel met het orkest. Dat is ontzettend spannend!"

Geoffrey: "Het is altijd mijn bedoeling om 'het eeuwige' in een literair of visueel werk te identificeren en dat in mijn eigen taal uit te drukken. Alleen door een werk uit zijn oorspronkelijke context te halen kan ik er betekenis aan toevoegen. Het gedicht van Blake is tijdloos en ik wilde daarom niet te letterlijk zijn in het verklanken van de tekst. Liever wilde ik de emotie vinden die in de woorden besloten ligt. Zo kan ik verbinding maken met de gevoelens die Blake ertoe dreeven dit gedicht te schrijven. Dat is wat ik in de muziek naar voren wil laten komen. De klank van de Engelse hoorn ligt eigenlijk heel dicht bij het register van de menselijke stem en is het een buitengewoon expressief instrument—vooral in de handen van zo'n briljante solist als Dimitri—ik kan me geen ander instrument voorstellen dat de solostem in dit werk vertolkt. Ik voel dat diep van binnen."

Componist Geoffrey Gordon

Hoe hebben jullie samengewerkt in de creatie van dit stuk?

Geoffrey: "Dimitri is een fantastische collega geweest in de totstandkoming van dit werk. Een van de belangrijkste aspecten van het schrijven van een concerto, vanuit het oogpunt van de componist, is het totale vertrouwen dat je in de solist moet hebben. Daar heb ik bij Dimitri geen moment over getwijfeld. Nooit hoefde ik mij tijdens het compositieproces af te vragen of hij wel zou kunnen spelen wat ik aan het schrijven was. Dit is een ontzettend bevrijdende ervaring voor een componist! En Dimitri's feedback was van onschatbare waarde, zo had hij bijvoorbeeld een aantal hele goede ideeën voor de cadens."

Dimitri: "Geoffrey is een componist die heel nauwkeurig schrijft en goed nadenkt over wat hij van de musicus vraagt. Het is, zoals gezegd, een melancholische partij, die goed bij het instrument past. Maar het is ook een vrij technische partij, iets wat voor de Engelse hoorn niet zo alledaags is. Op de virtuoze passages zal ik wel nog flink moeten studeren, maar dat zie ik als een mooie uitdaging!"

Althoboïst Dimitri Mestdag

Voor Geoffrey is het de eerste keer dat hij met het Antwerp Symphony Orchestra samenwerkt, Dimitri zit in zijn 26^e seizoen bij het orkest. Hoe is het voor jou, Dimitri, om nu bij je eigen orkest de rol van solist aan te nemen?

Dimitri: "Ik speel een instrument dat (helaas) niet zo veel naar voren komt als solistisch instrument. Ook al zijn er in veel orkeststukken prachtige solo's voor Engelse hoorn, het is vrij zelden dat je echt als solist voor het orkest staat. Daarom keek ik ook zo op van Geoffrey's verzoek een concert voor mij en het Antwerp Symphony Orchestra te mogen schrijven. Ik ben bij dit orkest begonnen als hoboïst maar heb geen seconde getwijfeld toen er een vacature kwam voor de stoel naast mij. En zo speel ik al sinds 1999 Engelse hoorn bij het Antwerp Symphony Orchestra. Als orkestinstrument heeft de Engelse hoorn wel regelmatig solo's, maar de meeste componisten gebruiken de althobo om de natuur te evoceren of triestige passages te verklanken. Die passages zijn altijd heel dun geïnstrumenteerd, dus ik speel meestal solo's als de meeste van mijn collega's niet spelen. Dit stuk is anders, het is echt vrij virtuoos—dat hoor je bijvoorbeeld in de grote cadens die er ook in zit. Maar daarom is het natuurlijk ook een soloconcert. Dat ik nu als solist met mijn eigen orkest optreed is voor mij spannend, maar ook heel fijn en rustgevend. Ik speel samen met mensen die ik al heel lang ken, dat voegt een extra dimensie toe aan deze ervaring. En ik vind het spelen van deze wereldcreatie in Antwerpen vooral een grote eer waar ik heel dankbaar voor ben."

Geoffrey: "Ik heb de orkestratie van dit stuk heel transparant en modern willen maken, daardoor kunnen zowel solist als orkest *shinen*. De energie van het werk is heel bijzonder, dramatisch bijna. Daarom hebben we de wereldcreatie ook uitgesteld totdat we weer voor een echt publiek konden spelen. De energie van *Mad Song* moet in de concertzaal te voelen zijn. Ik reis over de hele wereld en weet hoe bijzonder het is om mijn muziek naar Antwerpen te kunnen brengen. Het is zo'n mooie en verfijnde stad! Het is voor mij een enorme eer om een wereldcreatie met dit orkest en op deze plek te mogen brengen. Ik weet dat ik zal worden beloond met een buitengewone sfeer. Ik kijk er enorm naar uit!" **RV**

Strausser dirigeert Sjostakovitsj

18.11.2022 — 20:00

Koningin Elisabethzaal, Antwerpen

Info & tickets >>> (<https://www.antwerpsymphonyorchestra.be/nl/wereldcreatie-van-annelies-van-parys>)